

[Pelle Voigt]

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget vil arbejde for, at der ikke kommer atomvåben på dansk jord, gentager sin opfordring til regeringen om at arbejde aktivt for en atomvåbenfri zone i Norden og går derefter over til næste sag på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår i forhandlingen.

Lasse Budtz (S):

Også jeg vil takke forsvarsministeren for den redegørelse, han kom med. Jeg synes, det var meget interessant, at ministeren fastslog – hvad vi selvfølgelig vidste i forvejen, men det er jo altid godt at få det fremhævet her fra talerstolen af en ansvarlig minister – at der ikke er noget som helst juridisk i vejen for at etablere en kernevåbenfri eller atomvåbenfri zone i det nordiske område, gerne i en større europæisk sammenhæng.

Jeg synes også, at jeg straks vil sige, at socialdemokratiet naturligvis anerkender, at der ved etableringen af en sådan zone vil ske en ændring af NATOs atomstrategi i det nordiske område. Det ville være fuldstændig vanvittigt at hævde det modsatte.

Jeg synes, at der i ministerens udtalelser i hvert fald indirekte lå en accept af, at forstærkningsstyrker måtte komme til Danmark med ønske om at have a-våben med sig. Dette spørgsmål vil jeg gerne rette direkte til ministeren. Måske har jeg misforstået ministerens ord – jeg har heller ikke set noget manuskript til ministerens tale – og jeg vil gerne have, at ministeren retleder mig eller bekræfter det på dette område.

SFs forespørgsel til forsvarsministeren går på, hvorvidt et nej til atomvåben på dansk område i både freds-, krise- og krigstid kan forenes med Danmarks NATO-medlemskab og med forstærkningsaftalerne. Jeg vil øjeblikkelig fastslå, at efter socialdemokratiets opfattelse kan disse ting godt kombineres, og som alle vil vide, har socialdemokratiet gennem lang tid hævdet lige nøjagtig dette. Vi har slået til lyd for oprettelsen af kernevåbenfri zoner, bl.a. i Norden, og hævdede, at der ikke eksisterer noget alternativ til dansk medlemskab af NATO. Til dem, der måtte

være skeptiske over for en sådan kombination, må jeg sige, at Frankrig i mange år har været med i det vestlige samarbejde uden at deltage i det militære og derfor heller ikke i det atomare. Grækenland har også i en periode indtaget en klar særstilling, og i dag gør Spanien det.

Socialdemokratiet fastholder altså denne tostrengede politik, og det gør vi også i vores nye arbejdsprogram, men det kan måske være godt at slå fast, at vi tænker os en sådan zone oprettet, når de nordiske lande er blevet enige, og når den derefter har været forhandlet med kernevåbenmagterne, først og fremmest de to supermagter, som vil blive anmodet om at udstede garantier for, at de ikke vil anvende kernevåben mod zonen. Der er således ikke, hvad enkelte, der ikke har holdt sig orienteret om planerne, har påstået, tale om, at f.eks. Danmark skulle indgå en isoleret aftale med Sovjet.

Zoneproblematikken er blevet stadig mere aktuell i takt med den absolut stedse voksende oprustning, hvor jeg minder om, at oprustningen aldrig nogen sinde i vor klodes historie har været mere omfattende end nu, og der er aldrig blevet brugt flere penge til våben, og det endda på et tidspunkt, hvor vigtige sæt nedrustningsforhandlinger er stoppet. Den forhenværende tyske forbundskansler, Helmut Schmidt, sagde forleden, at den eksisterende NATO-strategi i virkeligheden indebærer risiko for, at en konventionel Øst-Vest-konflikt på få dage vil føre til brug af atomvåben og dermed til kernevåbenødelæggelse af hele Centraleuropa.

Hvis man ikke vidste i forvejen, at NATO efter alt at dømme ganske som Warszawa-pagten planlægger indsættelse af taktiske kernevåben og kemiske våben straks fra en krigs udbrud, kunne man læse det helt officielt i Weekendavisen for ganske kort tid siden med fremtrædende danske officerer som kilder. Der er faktisk ikke noget som helst at være i tvivl om.

USAs kernevåbenarsenaler står foran en udvidelse, der er den største i 20 år, og en amerikansk ekspert har skrevet i Information, at de amerikanske udgifter til a-våben nu stiger med 23 pct. Det er ærligt talt derfor ikke så mærkeligt, at den forhenværende amerikanske forsvarsminister McNamara siger til europæerne, at vi skal smide a-våbenene ud. Han mener, det kan gøres ved at